

[Lis Starcke]

stemme, hvor elværkerne skal købe deres kul. Vi ønsker ikke fra retsforbundets side at ændre dette. Vi er frihandelsfolk. Vi er imod, at der indføres restriktioner over for erhvervslivet.

Steen Følke (VS):

Lad mig lige starte med at ridse den faktiske situation op, som er baggrunden for dette forslags fremkomst. Sagen er altså, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at den danske import af kul fra Sydafrika i de sidste år er vokset meget stærkt. I 1976 importeredes der kul til en værdi af 4 mill. kr., i 1977 til en værdi af 71 mill. kr., i 1978 til en værdi af 138 mill. kr., og i de første 8 måneder af 1979 er der importeret kul for 183 mill. kr. Dette er baggrunden for forslaget.

Jeg synes, at denne kulimport er en skandale. Jeg er godt klar over, kan jeg sige til hr. Bjørn Elmquist, at der i det hele taget importeres stigende kulmængder til Danmark, men der er mulighed for at få kul andre steder fra. Alligevel har man ladet stå til og accepteret, at der har været denne eksplosive vækst i kulimporten fra Sydafrika. Jeg synes, det er skandaløst, forslagsstillerne finder det skandaløst.

Hr. Kelm-Hansen, socialdemokratiets ordfører, siger alligevel, at han ikke finder, der er basis for den foreslåede stramning af den vedtagelse, der skete i folketinget den 28. maj 1978. Jeg synes i høj grad, der er basis for en stramning. Jeg ville egentlig gerne have hr. Kelm-Hansens konkrete kommentarer til denne udvikling i importen. Synes hr. Kelm-Hansen og socialdemokratiet ikke, at denne vækst i importen antyder, at der er noget galt, at det kniber lidt med at leve op til de erklærede hensigter? Jeg synes sandelig nok, der tør siges at være basis for en stramning af den oprindelige vedtagelse.

Både udenrigsministeren og i går energiministerens og hr. Kelm-Hansen nu siger, at de er overbevist om, at elselskaberne bestræber sig på at omlægge deres kulindkøb fra Sydafrika. Ja, sandt for dyden har der til dato ikke været meget, der har tydet på det. Er udenrigsministeren klar over, at Elsam, efter at folketinget vedtog sin henstilling, har indgået en langtidskontrakt med Sydafrika? Siger det ikke lidt om den reelle vilje i elselskaberne til at gøre noget ved denne sag? Og

så ser jeg helt bort fra den stribe af udtalelser, som ledende repræsentanter for elselskaberne er kommet med, hvoraf det jo tydeligt er fremgået, at de ikke agter at rette sig efter denne henstilling.

Nu oplyste energiministerens i sin tale i går, at der bliver nedsat et kulforsyningsudvalg, hvor man skal indgå i en form for dialog med elselskaberne og måske nok se at få lidt mere hånd i hanke med den politiske side af sagen – det var i hvert fald indholdet i energiministerens redegørelse i går. Det er i og for sig meget godt, og jeg mener da også, man kan se det som en slags erkendelse af, at elselskaberne rent faktisk har handlet, som om denne folketingsvedtagelse aldrig havde fundet sted. Energiministerens sagde det i går uhyre diplomatisk, som man nu skal: »Jeg skal ikke lægge skjul på, at der har været en lidt usædvanlig debat om, hvorvidt elværkerne har efterkommet regeringens og folketingets henstilling.« Ja, sådan kan man sige det.

Men vi kan da se dette med at nedsætte et udvalg som et beskedent forsøg på måske at sige lidt stærkere til elselskaberne, at måske skulle man alligevel overveje sagen, og det er i og for sig udmærket. Jeg kunne godt tænke mig at spørge: hvem skal egentlig sidde i det kulforsyningsudvalg? Nu er både energiministerens og udenrigsministerens til stede, så det kan være, vi kan få det oplyst. Men jeg vil da også understrege, at jeg føler mig i øvrigt ikke frygtelig beroliget og sikker på, at så bliver tingene bokset på plads.

Når jeg ikke er så beroliget, har det selvfølgelig noget at gøre med udenrigsministerens stillingtagen, sådan som den blev fremlagt i dag. Jeg bemærkede ligesom hr. Arne Melchior – men i modsætning til hr. Arne Melchior er jeg ikke så begejstret for det – at udenrigsministeren gjorde noget ud af dette med de økonomiske faktorer. Udenrigsministeren gjorde opmærksom på, at der var praktiske vanskeligheder – det vil jeg ikke bestride, det kan der være – men udenrigsministeren omtalte også udtrykkeligt de økonomiske problemer, der er involveret, og nævnte derudover i sin omtale af indkøbsmulighederne fra Polen, at man derfra havde sagt, at man gerne ville have nogle højere priser for de kul, man leverede til Danmark. Jeg har forstået det sådan hidtil, at det var socialdemokratiets officielle politik, at man ikke ville tage disse økonomiske hensyn og sige: de